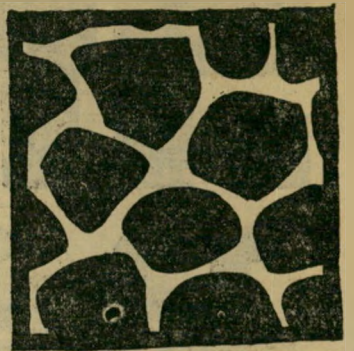
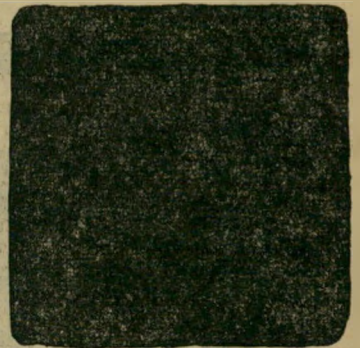

צורר כותרות לקשקשת שמלפני שבו-
עיים (למעלה) קיבלתי משבטאי ירור
שלמי מתלאביב, שהציע: צילום אווירי
של כושים שפלוש לאירופה: צילום של
הים השחור במצלמה שבורה: מפולת
בית באגדיר, הצעות נוספות הגיעו מ-
עמיהוד כרמון, גיבעתיים: היבשת ה-
שחורה בעיני גאנארין (מבס מהחלל)
עכשיו שקשקשת חדשה לפניכם (למטה)
ואני מקוה שתמצאו לה כותרת מתאימה.
בינתיים אני מציעה כותרת משלי, שכפי
שאני מקוה לא תרפה את ידכם. הצעת
לילי גלילי, תלאביב: משה דיין מסתכל
בעין זועמת על אלוף-משנה ישראל בר.

עולם הבר

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד מן המשתתפים
בחיבור החומר המתפרסם בעמוד זה, יזכה
בפרס של עשר לירות שיוענק מדי שבוע.
הזוכה השבוע הוא: שבטאי ירושלמי, תלאביב.

טעות לעולם צודקת

רב נאשם בריגול (דבר לילדים)
א.ע., מושב טרשים
בר התפלל במקומו בבית הכנסת.
היה פרופסור להיסטוריה צבאית ב-
אוניברסיטה (אצבעוני).
חפצי בה, קפריסין
כמו שנאמר: ההיסטוריה חוזרת על
עצמה.
היתה לו גישה לכל דיסות המדינה
(הארץ שלנו).
רוחי ורד, תלאביב
מי שבישל את הסודות — הוא
יאכל אותם.

חמשירון

היה סגדאלוף בשם בר
את ההיסטוריה של בוג' חיבר
חילק לו שבחים
מחמאות ופרחים
ובסתר, את כולם סירר.

✱

היה סגדאלוף בשם בר
איש הרוץ וכלל לא עיוור
שישב לתפארת
במרומי הצמרת
ומשם אינפורמציה שיגר.

✱

היה סגדאלוף בשם בר
עם כולם היה רע, חבר.
ועת למר פרס
ליטף את הכרס
גם ריגל קצת — כך מסתבר.

מה צוחקים הישראלים

או שתראה לי תעודת מרגל, או צו תנועה!

חידון השיבוע:

מצא את המשותף?

מצא את הדבר המשותף בין כל
המונחים המצורפים ותזכה בקאתדרה
פנויה להיסטוריה צבאית, באחת האוני-
ברסיטאות הנודעות בישראל (קו אוטו-
בוסים מספר 1 מחבר את האוניברסיטה
עם מרכז העיר).

ברז
חינאייב
ברקוביץ'
ברון
ברכוכבא
עכבר
שאל ביבר
ברברים
דבר השבוע

את התשובות יש לשלוח, לא מאוחר
מיום רביעי שעה ארבע בבוקר, למערכת
עולם הבר ולציין את המספר 4X.

הכמשות השבוע:

דיין: „לא אני הצעתי לו עבודה
אלא מר לבון.“

לבון: „לא אני הצעתי לו משרה
אלא מר דיין.“

ראש הממשלה: „לא נפגשתי עי-
מו אלא חמש פעמים, לכל היותר.“

הש.ב.: „לא אנחנו אלא המשטרה
הזהירה מפניו.“

המשטרה: „מעולם לא הזהרנו
מפניו מפני שלא עלה על דעתנו ש-
משהו לא בסדר.“

דיינזום: חשבתי שהתעלפת.

המלך: אני להתעלף? מדוע?

דיינזום: לא מסרו לך את הבשורה
המה?

המלך: אכן, מסרו. סבכוני בכחש!

דיינזום: ולא התעלפת?

המלך: אני? אני אף פעם לא מת-
עלף!

דיינזום: אז בשביל מי רצית את
המים?

המלך: הרופא התעלף.

דיינזום: ממה?

המלך: מהבשורה הרעה שבישרו
לי. רופא נאמן הוא.

דיינזום: אז מה נעשה עכשיו?

המלך: גשלה את הרופא לבית-
חולים.

דיינזום: עזוב את הרופא. מה יהיה
איתנו?

המלך: שום דבר. נחפש לנו היס-
טוריון חדש. (ברגע זה יוצא פרסיוס
מהאולם כשהוא מושך אחריו את
הרופא חסר-ההכרה. בראותו את המלך
ודיינזום הוא מניח את הרופא על הארץ
ושואל אותם:

פרסיוס: (בקול נכאים) ומה יהיה
עכשיו?

דיינזום: עכשיו נקוה לטוב, נצטרך
למצוא היסטוריון חדש (השלושה נות-
נים יד זה לזה ופוצחים בטריוו-)

טריני התקווה החדשה:

כל עוד בלבב פנימה

נפשונו לנו הומיה

ולמאתי מורח קרימה

עין להיסטוריון צופיה.

עוד לא אבדה תקוותנו

התקוה של בין-ערכים

להיסטוריון נאמן בארצנו

שלא יבגוד בירושלים.

ריגולטו

מה לעשות? מה לעשות?
שיותר אין גיבויים עוד
שיותר כאן גיבויים אין
מן הם עד הירדן...

(דיינזום מפסיק פיתאום לשיר ואומר:)

דיינזום: מצאתי!

לבניזום: מה מצאת?

דיינזום: זהו! אין לנו היסטוריון!

לבניזום: בשביל מה לנו היסטוריון!

דיינזום: בשביל להכניס אותנו ל-

היסטוריה!

(סוף מערכה ראשונה)

מערכת שנייה:

(לפני אהל של מלך הקורדים. פרסיוס

מופיע בחברת הרופא מקופת-החולים)

פרסיוס: כדורים לחיזוק הלב הבאת?

הרופא: הבאתי.

פרסיוס: טיפוס הרגעה הבאת?

הרופא: הבאתי.

פרסיוס: אז בוא ניכנס וגספר לו.

(ניכנסים לאולם)

(רגע דומיה ואחרי זה פורצות פיתאום

צעקות: „הצילו! הצילו!“ מלך הקורדים

יוצא מבוהל מהאולם)

המלך: מי! מי! מי!

(דיינזום מופיע עם דלי מים, אך בר-

אותו את מלך הקורדים הוא מופתע וה-

דלי נופל מידיו. כל המים נשפכים)

דיינזום: אתה בסדר?

המלך: כמובן בסדר. מה חשבת?

אופרת השבוע:

אופרה בשתי מערכות מאת ישראל
ג'וספה ברדי.

הנפשות: מלך הקורדים

לבניזום — וזיר הסלחמה

דיינזום — שר אלף

פרסיוס — הממונה על החצר

רופא קופת חולים

מערכת ראשונה:

(שנת 1954 לפנה"ס. לבניזום יושב

על כיסאו. ניכנס דיינזום)

דיינזום: (בתחינה) אני צריך גיבוי.

לבניזום: מה יש? המשכורת לא

מספיקה לך?

דיינזום: זה לא בשבילי.

לבניזום: בשביל מי?

דיינזום: בשביל משהו. (לוחש דבר-

מה על אוזנו)

לבניזום: אם ככה, אז זה משהו

אחר. מצא לו גיבוי.

דיינזום: אבל כל הגיבויים כבר תפסו

טים.

לבניזום: אז תמצא משהו.

דיינזום: אבל מה?

לבניזום: תן לחשוב. (שוקע בהר-

הורים. אחריכך קם ושר אריה:)

ארית הגיבויים התפוסים

ראש ממשלה כבר יש,

רמטכ"ל לא מתבקש,

באפסנאים אין כל מחסור,

לשג. יש כבר תור.

נהגים? די והותר.

אלופים כבר יש יותר

(דיינזום מצטרף אליו והם ממשיכים

בדואט)

פסוק השבוע

טוסבראחינרי: אל תירק לבר ששית עמו יין.